

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมา แดงพิทยาคม โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุมาแดงเป็นแหล่งเรียนรู้

The resource of learning activities in sculpture of grade 9 students in Kusuantaengphittayakhom school by using Prangkusuantaeng learning center

อัจฉรารัตน์ แสนแจ็ก¹⁾ และจุมพล ราชวิจิตร²⁾

Ajchararat Sanjek¹⁾ and Jumpol Rachvijit²⁾

¹⁾สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40002

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Educational, Khon kaen University, Khon Kaen, Thailand, 40002

²⁾ รองผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40002

Assistant Professor, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Educational, Khon kaen University, Khon Kaen, Thailand, 40002

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาแดงพิทยาคม โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุมาแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ให้มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 2) เพื่อศึกษาทักษะการปั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาแดงพิทยาคม โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุมาแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ให้มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุสุมาแดงพิทยาคม ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุมาแดงเป็นแหล่งเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนกุสุมาแดงพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน 2) คู่มือการใช้โบราณสถานปราสาทกุสุมาแดงเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับครู 3) แบบทดสอบ เรื่องการปั้น 4) แบบประเมินทักษะการปั้น และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุมาแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำนวนร้อยละ 82.86 ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ด้านทักษะการปั้นของนักเรียน พบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 85.71 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ด้านความพึงพอใจของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.41

คำสำคัญ : การปั้น ปราสาทกุสุมาแดง แหล่งเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were : 1) to investigate the achievement of learning activities in sculpture of grade 9 students in Kusuantaengphittayakhom school by using Prangkusuentaeng learning center that 80 percent of students would pass not less than 80 percent of the criterion; 2) to improve the sculpting skill of learning activity in sculpture of grade 9 students in Kusuantaengphittayakhom school by using Prangkusuentaeng learning center that 80 percent of the students would pass not less than 80 percent of the criterion; 3) to study the satisfaction of grade 9 students at Kusuantaengphittayakhom school towards learning activity in sculpture by using Prangkusuentaeng learning center. The sample adopted in this research were 35 grade 9/1 students who enrolled a course in the second semester of academic year 2013 at Kusuantaengphittayakhom school, under jurisdiction off the Secondary Educational Service Area Office 32. The instruments used in this study comprised: 1) 6 lesson plans; 2) handbook of using Prangkusuentaeng learning center for teacher; 3) an achievement test; 4) evaluation form for investigated students sculpting skill; 5) the questionnaire for student satisfaction towards implement learning activity in sculpture by using Prangkusuentaeng learning center. The statistics used for analyzing data were mean, percent, and standard deviation.

The findings of the research reveal that;

in the aspect of student achievement 82.86 percent of the students have passed at 80.86. In the aspect of working skill on visual arts, according to the students' production, 85.71 percent of the students have passed at 84. In the aspect of students' satisfaction wholly is at "much" level 4.41

Keywords : sculpture prangkusuentaeng learning center

1. บทนำ

ศิลปะมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ทำให้มนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการส่งเสริมจิตใจของมนุษย์ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ [6] โดยมีโนภาพทางศิลปะที่เกิดจากประสบการณ์ที่เสริมสร้างสติปัญญาให้แก่ชีวิต สติปัญญา ไม่ได้มาจากการเรียนเพียงอย่างเดียว แต่มาจากการเข้าถึงศิลปะของแต่ละบุคคลด้วย และศิลปะสามารถบ่งบอกอารยธรรมของคนในชาติต่าง ๆ ศิลปะจึงเป็นสิ่งสำคัญในการประสานให้เกิดความงาม และความกลมเกลียวในระดับนานาชาติ ดังนั้นกิจกรรมศิลปะจึงสามารถนำไปพัฒนามนุษย์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และการแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ส่วนของหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ต้องการให้ผู้เรียนได้เข้าใจความ

สัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล [2] ซึ่งประเทศไทย มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานและสืบทอดมาหลายยุคหลายสมัย มีทั้งโบราณสถาน โบราณวัตถุแหล่งประวัติศาสตร์ ซึ่งมีร่องรอยของศิลปะท้องถิ่น และศิลปะไทยมากมาย มีการใช้ภูมิปัญญาแตกต่างกันไปตามแหล่งที่ตั้งของชุมชน มรดกทางวัฒนธรรมเหล่านี้ เป็นสิ่งที่คนรุ่นหลังต้องให้ความสำคัญ เพื่อดำรงความเป็นไทยให้คงอยู่

ตามบริบทของโรงเรียนผู้สวนแดงพิทยาคม มีโบราณสถานผู้สวนแดง เป็นแหล่งโบราณคดี ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลาย [3] ตั้งอยู่ที่อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ใกล้กับโรงเรียนผู้สวนแดงพิทยาคม ปรางค์ผู้สวนแดง เป็นโบราณสถานอิทธิพลศิลปกรรมขอม ซึ่งเป็นแหล่งโบราณคดีทางประวัติศาสตร์

กรมศิลปากร ได้บูรณะใหม่จนมีความสมบูรณ์ และประกาศ ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2547 ปราสาทคู้สวนแดงจึงเป็นแหล่งความรู้ทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ศิลปะที่ควรศึกษา ควรส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของศิลปะโบราณและมีการอนุรักษ์โบราณสถานให้คงอยู่ โดยใช้กิจกรรมการปั้น ซึ่งเป็นทักษะด้านหนึ่งที่สามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลายเมื่อฝึกอย่างสม่ำเสมอ จนชำนาญ จะสามารถพัฒนาทั้งด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ และด้านสังคมได้ [8] และใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้เป็นการตอบสนองพระราชบัญญัติทางการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 [2] ที่ต้องการให้เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรของชุมชน หรือจัดทำรายวิชา เนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับท้องถิ่น และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้แหล่งเรียนรู้ ในท้องถิ่น ทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรง จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ได้ฝึกสังเกตและรวบรวมข้อมูล จากธรรมชาติ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริง นักเรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีสื่อหลากหลายชนิด เกิดการเรียนรู้เชื่อมโยงจากประสบการณ์จริง และสามารถแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ทำให้ได้ประสบการณ์ตรง และเกิดความคิดที่ชัดเจน และถูกต้องได้ดี เพราะได้สัมผัสของจริง [7] การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาศิลปะ เรื่องการปั้น เนื่องจากยังไม่มีผู้สนใจที่จะใช้แหล่งเรียนรู้นี้เป็นสื่อการสอนอย่างจริงจัง อีกทั้งการใช้ปราสาทคู้สวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนได้ฝึกสังเกต และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง นอกจากนั้น ยังเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน กู้สวนแดงพิทยาคมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าโบราณสถานในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งทำให้เกิดความรู้ที่มีความหมาย มีความหลากหลายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกู้สวนแดงพิทยาคม

โดยใช้โบราณสถานปราสาทคู้สวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ให้มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2.2 เพื่อศึกษาทักษะการปั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกู้สวนแดงพิทยาคม โดยใช้โบราณสถานปราสาทคู้สวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ให้มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกู้สวนแดงพิทยาคมที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทคู้สวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้

3. วิธีการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย เป็นวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) ซึ่งทำการทดลองแบบกลุ่มเดียว และวัดผลหลังการทดลอง

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน กู้สวนแดงพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 5 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 179 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียน กู้สวนแดงพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 35 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งนักเรียนมีความรู้และความสามารถคละกัน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง สร้างขึ้นตามแนวคิดและหลักการของรูปแบบการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ (Resource Learning Approach) และคู่มือการใช้โบราณสถานปราสาทคู้สวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับครู

ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ เรื่องการปั้น แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบประเมินทักษะการปั้น โดยให้คะแนนเป็นคะแนนแบบรูปวิคส์ (Rubrics) และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทคู้สวนแดงเป็น

แหล่งเรียนรู้ ซึ่งใช้เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง และมีคู่มือการใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับครูเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม

3.4.2 เมื่อสิ้นสุดการทำกิจกรรม ให้นักเรียนปั้นดินเหนียวลักษณะนูนต่ำ และใช้แบบประเมินทักษะการปั้น เพื่อประเมินทักษะการปั้นของนักเรียนหลังเรียน แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.4.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การปั้น แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.4.4 ผู้วิจัยดำเนินการให้นักเรียน ทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการปั้น โดยใช้ปราสาทภูสวนแดง เป็นแหล่งเรียนรู้

3.4.5 รวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การปั้นของผู้เรียน จากคะแนนแบบทดสอบ เรื่อง การปั้นของนักเรียน ให้มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.2 วิเคราะห์คะแนนทักษะการปั้นของผู้เรียน จากแบบประเมินทักษะการปั้นหลังเรียนของนักเรียน ให้มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ จากแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยตามหัวข้อ ดังนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีนักเรียนที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ร้อยละ 82.86 และนักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80.86

ดังนั้นจึงสรุปว่า มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.2 ทักษะการปั้นของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะการปั้นของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินทักษะการปั้น พบว่า มีนักเรียนที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 12.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ดังนั้นจึงสรุปว่า มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจ ในระดับมาก โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านครูผู้สอนในระดับมากที่สุด

5. การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนภูสวนแดงพิทยาคม โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ นั้น ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายผล ดังต่อไปนี้

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบ เรื่อง การปั้น พบว่า มีนักเรียน ที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 82.86 และนักเรียน ได้คะแนนเฉลี่ย 24.26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.86 ซึ่งแสดงว่า มีจำนวนนักเรียน ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ แสดงว่า นักเรียนที่เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ มีความรู้ในเรื่อง การปั้นตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นตอนของกระบวนการการเรียนรู้ โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ทั้ง 4 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นนำเสนอสื่อ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการ และวิธีการ และขั้นการประเมินผล ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ซึ่งเป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียน นักเรียนได้เรียนรู้จากวิธีสังเกต สำรวจ และรวบรวมข้อมูลที่พบเห็นด้วยตนเอง รวมทั้งนักเรียนยังได้ฝึกทักษะที่สำคัญต่างๆ ได้แก่ ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการคิดวิเคราะห์ เป็นต้น เมื่อนักเรียนได้ศึกษาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ ทั้งยังสามารถจดจำ รวมถึงเห็นคุณค่าของความรู้ที่ได้รับ ประกอบกับภายหลังจากการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้แล้ว ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีโอกาสนำเสนอ จากความรู้ที่ได้เรียนรู้มาแล้ว มาลองฝึกปฏิบัติ ทำให้เกิดความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริง ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้นักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 82.86 และนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 24.26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.86 ตามเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ลัดดา ศิลาน้อย [7] กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้ในชุมชนมีความสำคัญ ทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว นักเรียนได้ฝึกสังเกตและรวบรวมข้อมูลจากธรรมชาติ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริง นักเรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีสื่อหลากหลายชนิด ซึ่งส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยงจากประสบการณ์จริง และสามารถแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนจะได้ประสบการณ์ตรงจากพฤติกรรมของมนุษย์ที่อยู่

รอบตัว นักเรียนเกิดความคิดที่ชัดเจนและถูกต้องได้ดี เพราะได้สัมผัสของจริง นักเรียนเห็นความสำคัญ ของสิ่งแวดล้อมรอบตัว และแหล่งความรู้ในชุมชนเป็นเครื่องมือสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนกับโรงเรียน ซึ่งกระบวนการจัดกิจกรรมโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนนี้ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ [5] ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง การเรียนทัศนศิลป์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้วัดร่องขุน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนชัยวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 1 พบว่า เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนทัศนศิลป์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ วัดร่องขุนแล้ว ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดี นอกจากนั้น [4] ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน พบว่า เมื่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเรียนเรื่อง การเขียนสารคดี โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน นักเรียนมีคะแนนความสามารถ ในการเขียนสารคดีเฉลี่ย ร้อยละ 74.65 นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 84.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ [10] ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีผู้ไทย โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 35 คน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ 29 คน มีคะแนนเฉลี่ย 33.14 คิดเป็นร้อยละ 82.86 และมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยนักเรียนร้อยละ 82.86 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 82.85

อย่างไรก็ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ของนักเรียนบางคนยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดเรียนบ่อยไม่ได้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะต้องมีการสอนเสริมโดยใช้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนที่ขาดเรียนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การปั้นในระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.2 ทักษะการปั้นของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุวันแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะการปั้นของนักเรียนเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในด้านกรนำเสนองานมากที่สุด คือ 2.86 คะแนน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีทักษะการสื่อสารที่ดีและมีความมั่นใจในการออกมานำเสนองานของตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากการได้ศึกษาดูด้วยตนเอง เกิดความมั่นใจ ภูมิใจ และเห็นคุณค่าในงานของตนเองจึงนำเสนอได้ดี รองลงมา คือ การปฏิบัติงานตามขั้นตอน และเสร็จตามเวลาที่กำหนด คือ 2.71 คะแนน ซึ่งนักเรียนสามารถปฏิบัติงานตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง และใช้เวลาอย่างเหมาะสมจนเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ทั้งนี้เป็นผลมาจากการได้ฝึกปฏิบัติเทคนิคต่างๆ จนเกิดทักษะการปั้นเบื้องต้นแล้ว จึงสามารถทำตามขั้นตอนได้ดี ส่วนคะแนนในด้านความสวยงามประณีตมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 2.14 คะแนน เนื่องมาจากเวลาที่มีค่อนข้างจำกัดงานจึงยังขาดความประณีต เช่น ผิวของงานปั้นมีลักษณะขรุขระ ขอบของงานปั้นไม่สวยงาม เป็นต้น ซึ่งต้องพัฒนาทักษะในด้านนี้ โดยต้องอาศัยการฝึก อย่างสม่ำเสมอต่อไป

เมื่อพิจารณาทักษะการปั้นของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุวันแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ในภาพรวมพบว่า มีนักเรียนที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 12.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 แสดงว่ามีจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุวันแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ตามกระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ทำให้นักเรียน มีโอกาสได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียน รวมทั้งนักเรียนยังได้ฝึกเทคนิคต่างๆ ที่สำคัญในการปั้น ได้แก่ การนวดดิน การปั้นแบบนูนต่ำ การปั้นแบบนูนสูง เป็นต้น ซึ่งเทคนิคดังกล่าวเป็นเทคนิคที่เสริมสร้างทักษะการปั้นให้กับนักเรียนได้ และเมื่อนักเรียนได้ทดลองฝึกปั้นด้วย

ตนเอง โดยมีครู และวิทยากรคอยดูแลอย่างใกล้ชิดแล้วย่อมทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำกิจกรรมงานปั้นมากขึ้น ประกอบกับภายหลังจากการเรียนรู้ทักษะการปั้นแล้ว นักเรียนได้มีโอกาสนำเสนอผลงานของตนเองให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนฟัง ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และเห็นคุณค่าในผลงานของตนเองอีกด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้นักเรียนร้อยละ 80 มีทักษะการปั้น ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตามที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ [5] ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง การเรียนทัศนศิลป์โดยใช้แหล่งเรียนรู้วัดร่องขุน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดอนชัยวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทัศนศิลป์ โดยใช้แหล่งเรียนรู้วัดร่องขุนแล้ว นักเรียนมีทักษะกระบวนการทั้งการเขียนภาพ และการปั้น มีคุณภาพในระดับยอดเยี่ยม อย่างไรก็ตามยังมีนักเรียนร้อยละ 14.29 ที่มีทักษะการปั้นไม่ผ่านเกณฑ์ สาเหตุอาจเนื่องมาจากขาดเรียน ทำให้ขาดการฝึกฝน ครูจึงควรส่งเสริม และพัฒนาต่อไป ทักษะของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ต้องใช้การฝึกบ่อยๆ ทำมาๆ อย่างต่อเนื่อง

4.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุวันแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทกุสุวันแดง เป็นแหล่งเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเป็น 3.41 ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านครูผู้สอนในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการปั้น โดยใช้ปราสาทกุสุวันแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานที่สำคัญในชุมชน ซึ่งได้สัมผัสบรรยากาศจริง นักเรียนรู้สึกสนุกสนานทำให้จดจำความรู้ง่าย นอกจากนั้นการได้ทำงาน กับเพื่อนๆ ทำให้ได้คิดอย่างอิสระ การช่วยกันทำงานทำให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการวางแผนการทำงาน เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน และเห็นคุณค่าแหล่งเรียนรู้ในชุมชน การจัดกิจกรรมลักษณะนี้

จึงเป็นการตอบสนองพระราชบัญญัติทางการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

สำหรับเหตุผลอีกประการหนึ่งที่อาจส่งผลให้ผู้เรียนที่เรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้นโดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแตง เป็นแหล่งเรียนรู้ มีความพึงพอใจในระดับมาก คือ บรรยากาศในการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ ไม่ถูกปิดกั้นขอบเขตของการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนและหนังสือเรียนเท่านั้น ซึ่งผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานที่ในชุมชน และวิทยากรที่มีความรู้ทำให้นักเรียนเกิดความสุข และพึงพอใจที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ [9] ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง หนึ่งประมอทัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3: การวิจัยแบบผสมผสานพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง หนึ่งประมอทัย นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับมาก และ [4] ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน พบว่า เมื่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเรียนเรื่องการเขียนสารคดี โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก นอกจากนี้ [10] ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีผู้ไทย โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อศิลปวัฒนธรรมและประเพณีผู้ไทย โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ซึ่งภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ความพึงพอใจในด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.53 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยประเด็นที่นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.63 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดอาจเป็นเพราะว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแตง เป็นแหล่งเรียนรู้

มีการจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดความสามัคคี นอกจากนี้ในแต่ละกลุ่มยังได้นำเสนอผลงานของกลุ่มให้เพื่อนกลุ่มอื่น จึงเป็นการแบ่งปันความรู้ ที่ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานจากการได้เรียน กับเพื่อน ๆ อีกด้วย ส่วนประเด็นที่นักเรียนมีความ พึงพอใจน้อยที่สุด คือ นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติการปั้นนูนสูง มีค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนไม่มีทักษะพื้นฐานการปั้นมาก่อนจึงไม่มั่นใจในการเรียนรู้ และปฏิบัติการปั้นนูนสูง ความรู้สึกของนักเรียนจึงไม่ค่อยพึงพอใจที่จะทำกิจกรรมนี้ก็เป็นได้ ครูจึงต้องให้ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะสอนแก่นักเรียนด้วย

ความพึงพอใจในด้านครูผู้สอนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด คือครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนรู้สึกอิสระเสรีในการเรียนรู้ สามารถแสดงความคิดเห็นรวมทั้งความรู้สึกระหว่างเรียนเพื่อให้ครูทราบได้ในทางตรงกันข้ามกับวิธีการเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ที่นักเรียนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้มากนัก ส่วนประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านครูผู้สอน คือ ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยละเอียดความสามารถและเพศชาย-หญิง อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.37 อยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากการครูได้แบ่งกลุ่มโดยละเอียดความสามารถทำให้นักเรียนไม่ได้อยู่กับเพื่อนสนิทจึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย

ความพึงพอใจในด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.28 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก โดยมีประเด็นที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุดอันดับแรก คือ ปรารักษ์ภูสวนแตงช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.51 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การปั้น โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสวนแตงเป็นแหล่งเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญในชุมชน โดยมีการเรียนรู้อย่างเป็นทางการและเรียนรู้โดยปฏิบัติจริง ซึ่งแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเป็น

สื่อที่ใกล้ตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เนื่องจากเห็นคุณค่าในโบราณสถานที่สำคัญในท้องถิ่น นอกจากนั้นยังตอบสนองของพระราชบัญญัติทางการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริม การดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทุกรูปแบบ ส่วนประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อย ที่สุดในด้านนี้ คือ วิทยากรช่วยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม การบ้านได้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.03 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคยกับ วิทยากร จึงไม่กล้าซักถามข้อสงสัย ดังนั้นครูผู้สอนจึง ต้องเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนได้ซักถามวิทยากร และฝึก ให้นักเรียนซักถามประเด็นที่สนใจอยากรู้ และสามารถ เรียนรู้กับวิทยากรได้

ความพึงพอใจในด้านการวัดผล และประเมิน ผลในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.41 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีประเด็นที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้าน นี้ คือนักเรียนมีส่วนร่วม ในการประเมิน มีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้เกิดจากการจัด กิจกรรมนั้นทำให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานของตนเอง และให้เพื่อนๆ ร่วมกันเสนอแนะ วิเคราะห์ผลงานร่วม กัน จึงเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน การให้คะแนน เพื่อนๆ ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน นอกจากนั้น ยังเกิดความภาคภูมิใจที่มีส่วนได้ให้คะแนน เพื่อนๆ อีกด้วย ส่วนประเด็นในการประเมินที่นักเรียนมี ความพึงพอใจน้อยที่สุดในด้านนี้คือ มีการประเมินผล การเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลและของกลุ่ม มีค่า เฉลี่ย 4.31 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ทั้งนี้น่าจะเกิด จากนักเรียนไม่มีความเข้าใจในวิธีการประเมินมากกว่า โดยการประเมินที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีทั้งการประเมิน รายบุคคล และประเมิน จากการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งเป็นการประเมิน ที่หลากหลาย ครูผู้สอนจึงต้องทำ หน้าทีอธิบาย ให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินให้ มากขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การบ้าน โดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสอยดาว เป็นแหล่งเรียนรู้ ควรมีการพัฒนาหลักสูตร และ ส่งเสริมให้โรงเรียนอื่นๆ ได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ รอบๆโรงเรียน ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากร ที่มีคุณค่าต่อไป

เพื่อให้นักเรียนได้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ในชุมชน และเป็นการสร้าง จิตสำนึกที่ดีให้นักเรียนเห็นคุณค่า และอนุรักษ์แหล่งเรียน รู้ทางศิลปะในท้องถิ่นของตนเอง

6. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

6.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำรูปแบบ การศึกษาโดยใช้โบราณสถานปราสาทภูสอยดาวเป็นแหล่ง เรียนรู้ ไปส่งเสริมครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ในหน่วยงาน ของตนเพื่อนำไปใช้อย่างกว้างขวาง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรในสถานศึกษา

6.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาน่าจะนำแนว ปฏิบัติไปเป็นแนวทางประยุกต์ สำหรับการวางแผน พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ครอบคลุมทั้ง 8 กลุ่มสาระ คือ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและ พลศึกษา ศิลปะ และภาษาต่างประเทศ

6.1.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้โบราณสถาน ปราสาทภูสอยดาวเป็นแหล่งเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมี ทักษะการบ้านที่ดีขึ้น ดังนั้นโรงเรียน ควรส่งเสริมโดย การพัฒนาหลักสูตรหรือจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม เพื่อใ้ นักเรียนได้ฝึกทักษะการบ้านเพิ่มเติมต่อไป

6.1.4 การจัดการเรียนรู้โดยใช้โบราณสถาน ปราสาทภูสอยดาวเป็นแหล่งเรียนรู้ สามารถใช้วิธีบูรณา การแบบโครงการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้หัวข้อศิลปะในท้องถิ่นเป็นหัวข้อหลัก เพื่อเน้น ผู้เรียนให้ได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

6.1.5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้โบราณสถาน ปราสาทภูสอยดาวเป็นแหล่งเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำศิลปะในท้องถิ่นของ ท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่มาบูรณาการกับกิจกรรมการเรียน การสอน

6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้โบราณสถาน ปราสาทภูสอยดาวเป็นแหล่งเรียนรู้สามารถนำไปศึกษาใน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ เช่น ประวัติศาสตร์ศิลป์ พื้นฐานการวาดภาพ เป็นต้น

6.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
โบราณสถานปรังก์ภูสวนแดงเป็นแหล่งเรียนรู้ ควรให้
ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำวิจัย

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] Department of Curriculum and Instruction Development. Ministry of Education. The Basic Education Curriculum B.E. 2544. Bangkok: Express transportation organization of thailand ; 2001.
- [2] Department of Curriculum and Instruction Development. The National Education Act B.E. 2542. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao ; 2002.
- [3] HaisiriguJa T. Roles of local people on conserving cultural heritage : a case study of Prasat Hin Phanom Rung and Prasat Ku Saun Tang, Buriram province. Bangkok : *Mahidol University* ; 1995. (In Thai).
- [4] Honghem Y. The development of documentary writing ability in Mattayomsuksa 6 students by community learning resource. Khon kaen : Khon Kaen University ; 2010 (In Thai).
- [5] Khamkanok J. Developing an Educational Institution Curriculum on Visual Arts Course Using Rong Khun Temple as a Learning Center of Mattayomsuksa 3, Donchaiwittayakhom School, Chiang Rai Educational Service Area Office 1. Chiang Rai : Chiang Rai Rajabhat University ; 2009 (In Thai).
- [6] Kumjorn sunpongsri. **Aesthetics**. Bangkok: Chulalongkorn University ; 2013.
- [7] Ladda Silanoi. Teaching by using resources in the community. Khon kaen : Khon Kaen University; 2007.
- [8] Panyajira S. Effects of Molding Activities to Improve Hand Dexterity in Children with Mental Retardation. Chiangmai : Chiangmai university ; 2010. (In Thai)
- [9] Panyakom K. The Development a Local Curriculum Entitled Pramothai Shadow Shows in the Art Learning Strand for Matthayomsueksa 1. Mahasarakham : Mahasarakham University ; 2010. (In Thai).
- [10] Utto S. Development a Local Learning Unit on The Culture Arts and Tradition of Phu Thi People Using Community Learning Resource For Mutthayomsuksa 4 Students's Nonghangpittaya School. Khon kaen : Khon Kaen University; 2010. (In Thai).